

חילא למייקם. ובגין כה ויתגלו גלי פרצה דעלמא דהוה סתיים. בתוך אהלה כתיב בה"א. ועל דא כתיב ואל תקרב אל פתח ביתה. בתוך (דף עג ע"ב) אהלה דההוא כרם. בגונא דא בני אהרן התגינן שתויי יין הו. וכי מאן יהיב לון חمرا ביהו אטר למشت. אי סלקא דעתך דאנון חציפין הו דרוו חمرا. לאו הבי, אלא ודאי מההוא חمرا רוו כתיב, (ויקרא י) ויקריבו לפני יי אש זרה. כתיב הכא אש זרה וכתיב התם (משלי ז) לשمرך מאשה זרה וכלא חד מלחה.

ובן בגונא דא וישת מן היין ויישבר ויתגלו. ועל דא אתער חם אבי בגען כמה דאטמר ואתייהיב אטר לבגען לשלאה, ומאי דהוה הדין צדיק ברוזא דברית סרסו. ותניא דאעבר מיגיה ההוא קיומה.

ובגין כה אמר אror דהא לווטין אתערו בקדמיתא על ידיה בעלמא. (ועל דא ויאמר אror בגען דהא לווטין ייתון על עלמא בקדמיתא). עבד עבדים יהיה כמה דאת אמר אror אתה מפל הבמה וגנו. כלל יתתקן לזמנא דאתி והוא לא יתתקן. וכלא יפקון לחירז והוא לא יפוק. ורוא איה לאנון דידי עי ארחי ושבילי דאוריתא.

פתח ואמר (תהלים נא) כי פשעי אני אדע וחטאתי נגיד תמיד. כמה אית לון לבני נשא לאסתمرا

מחוביהו מקמי קודשא ברייך הווא. דהא לבותר דחטא בר בש רשים הווא חוביה לעילא ולא אטמתק בר בתוקפא דתיבתא סגיא. פמא דאת אמר, (ירמיה ב) כי אם תכPsi בונטר ותרבי לך בורית נכתם עוגך לפני.

תא חזוי, פיוון דחוב בר בש קמי קודשא ברייך הווא זמנה חדא עbid רשמי. וכד חב ביה זמנה תנינא אתמקה ההוא רשמי יתיר. חב ביה זמנה תליתאה אתפשת ההוא בתמא מפטרא דא לסתרא דא, כדין כתיב נכתם עוגך לפני.

תא חזוי, דוד מלכא פיוון דחוב קמי קודשא ברייך הווא על עסקא דבת שבע, חשיב דההויא חובה אטרשים עלייה לעלמיין. מה כתיב, (שמואל ב יט) גם יי' העביר חטאתך לא תמות. (קודשא ברייך הווא) עבר ההוא رسمي מקמייה.

אמר ליה רבבי אבא והא תנינן דבת שבע דיליה דדוד מלכא הות מן יומא דאתברי עולם, אמאי יהבה קודשא ברייך הווא לאוריה החתי מן קדמת דנא. אמר ליה הבי אורחוי דקודשא ברייך הווא אף על גב דאתתא אזמיןיא ליה לבר בש למתו דיליה, אקדים אחרא ונסיב לה עד דמתא זמגיה דהאי. פיוון דמתא זמגיה, אתדחייא האי דנסיב לה מקמי האי אחרא דאתי לבותר ואסתלק מעולם. וקשה קמי קודשא ברייך הווא לאעברא ליה מעולם עד לא מטי זמגיה מקמי האי אחרא.

וְרֹא דְבַת שְׁבָע דָאֲתִיְהִיבָת לְאוֹרִיה הַחַתִי (בראשית) בקדמיתה, פוק וDOIOT ותשבח. אמא אתייבת ארעה קדיישא לכגען עד לא ייתון ישראאל. ותשבח מלה דא. וכלא רוא חדא איהו ומלה חדא.

טא חזי, דוד אף על גב דאודי על חובייה ותב בתויובתא, לא אעדין לביה ורעותיה מאנון חוביין דחוב, וממה היא חובה דבת שבע, בגין דדחיל עלייהו תדריך דילמא גרים חד מניניו ויקטרג עלייה בשעתא דספנה. בגין כך לא אנשי לוז מגניה ומרועיתיה.

דבר אחר כי פשען אני אדע כלחו דרגין דתליין בהו חובי בני נשא אני אדע. וחטאתי נגיד תמיד דא פגימו דסירה דלא נפקא מסאיותא עד דאתא שלמה ואתגרית באשלמותא. וכדין אתבsem עלמא ויתיבו ישראל לרחצון דכתיב, (מלכים א ח) וישב יהודה וישראל לבטה איש תחת גפנו ותחת תאנתו. ועם כל דא וחטאתי בגדי תמיד. ולא אתפסק מעולם. עד דיבית מלכא משיחא לזמנא דאתי כמה דאתמר (זכריה יא) ואת רווח הטומאה אעביר מן הארץ:

הוא היה גיבור ציד לפני יי' על פן יאמר בגמרוד גיבור ציד לפני יי'. טא חזי, הוא היה גבר תקיף. לבושו של אדם הראשון היה לביש והוה ידע למידת צידה דברייתה בהו.

אמֶר רַבִּי אַלְעֹזֶר גַּמְרוֹד הוּא מִפְתֵּח לְבָרִיתָא לְמִיחָךְ
בְּתַר פּוֹלְחָן דְּעֲבוֹדָה זָרָה וְהָוֶה שְׁלִיט בְּאָנוֹן
לְבּוֹשִׁין וְגִצָּחָן בְּנֵי עַלְמָא וְהָוֶה אָמֶר דָּאִיהָו שְׁלִיטָא
בְּעַלְמָא וְפְּלַחַין לֵיהֶ בְּנֵי נְשָׁא. וְאַמְּאִי אַקְרֵי שְׁמִימָה גַּמְרוֹד
דְּמֶרֶד בְּמַלְפָא עַלְאָה דְּלַעַילָּא דְּמֶרֶד בְּעַלְאָי וְמֶרֶד
בְּתַתְּאָי.

בְּאָנוֹן (דף ע"א) **לְבּוֹשִׁין שְׁלִיט עַל כָּל (ד"א שָׁאָר) בְּנֵי**
עַלְמָא וּמֶלֶךְ בְּהָו וְמֶרֶד בְּמָאִירָה וְאָמֶר דָּאִיהָו
שְׁלִיטָא דְּעַלְמָא וְהָוֶה מִפְתֵּח לְבָרִיתָא אַבְתָּרִיה עַד דְּמִשְׁךְ
בְּנֵי נְשָׁא לְמִיפְּקָדָה מִבְּתַר פּוֹלְחָןָא דְּמָאִי עַלְמָא. אמר רבי
שְׁמֻעוֹן בְּאַיְלָין לְבּוֹשִׁין יָדַעַי בְּהָו חַבְרִיאָא רֹזָא עַלְאָה:
מִתְּגִינִּיתִין. וַיְהִי כָּל הָאָרֶץ שָׁפָה אַחֲת וְדָבָרים אַחֲדים.
רַבִּי שְׁמֻעוֹן פָּתַח (מלכים א) וְהַבִּית בְּהַבְּנוֹתָו
אֶבֶן שְׁלִמָּה מִסְעָ נְבָנָה וּמִקְבּוֹת וְהַגְּרוֹן כָּל כָּלִי בְּרֹזֶל לֹא
בְּשָׁמָע בְּבִית בְּהַבְּנוֹתָו. (האי קָרָא אֵית לְאַסְתְּבָלָא בֵּיהֶ), **וְהַבִּית**
בְּהַבְּנוֹתָו. וְכִי לֹא הָוֶה בְּנֵי לֵיהֶ שְׁלָמָה וּכְלָהוּ אַוְמְגַנֵּן דְּהָוֶה
תִּמְןָן, מָהוּ בְּהַבְּנוֹתָו.

אַלְאָכֶךָ הָוָא כִּמָּה דְּכַתִּיב, (שמות ס) **מִקְשָׁה תִּיעַשָּׂה**
הַמִּנְוֶרֶה. אִם הִיא מִקְשָׁה מָהוּ תִּיעַשָּׂה. **אַלְאָוְדָאי**
כָּל בָּאת וְגִיסָּא אַתְּעַבֵּיד אִיהָו מְגַרְמִיהָ. **כִּיּוֹן דְּשָׂרָאן**
לְמַעַבְדָּע עַבְדִּתָּא אָוְלִיף לְאוּמְגַנֵּן לְמַעַבְדָּבָה מָה דְּלָא הָוֶה
יָדַעַי מִקְדָּמָת דָּנָא.

מַאי טָעֵמָא בְגִין דְבָרְכַתָא דְקֹדֶשׁ אֲבִיךָ הַוָא שָׁרָא עַל יְדֵיָהוּ, וְעַל דָא כְתִיב בְהַבְנֹותוּ אֲיָהוּ אֲתַבְנִי מְגַרְמִיהָ, דְהַוָא אַוְלָפָא אַוְלָפָן לְאוֹמְגִין הַיָּאָךְ שְׁרָאָן לְמַעַבֵּד, וְלֹא אַסְתַּלְקָם מְעִינֵיָהוּ רְשִׁימָיו דְהַהְוָא עֲבִידָתָא מִמְשָׁ וּמִסְתְּפָלָן בֵּיהֶן וְעַבְדִי עַד דְאֲתַבְנִי כֵל בֵיתָא.

אֲבָן שְׁלָמָה מִסְעַ נְבָנָה. שְׁלָמָה כְתִיב חָסֵר יוֹד אֲבָן שְׁלָמָה וְדָאִי. מִסְעַ דְאַתְנָטִיל וְאֲתִיאָה וּשְׁרִיאָה עַלְיָהוּ וְאֲתַבְדֵיד עֲבִידָתָא (מִסְעַ דְאַתְנָטִיל וְעַבְדֵיד עֲבִידָתָא), מִסְעַ דְאַנְטָיל יָדָן לְמַעַבֵּד דָלָא מִדְעַתִּיָּהוּ. כְתִיב הַכָּא מִסְעַ וּכְתִיב הַתָּם (בְמִדְבָּר י) וּלְמִסְעַ אַתְּ הַמְחֻנוֹת. וּמִקְבּוֹת וְהַגְּרוֹן כָל כְלֵי בְּרוֹזֶל לֹא נִשְׁמַע. בְגִין דְשָׁמֵיר בְזֹעַ כָלָא וְלֹא אַשְׁתַּמְעַ מָלה, דָלָא אַצְטְרִיכָו לְשָׁאָר מָאנִין לְמַעַבֵּד. וּכְלָא בְאַתְּ וּנִיסָא הוּה.

אמֶר רַבִי שְׁמַעוֹן כִּמָה חַבִּיבֵין אָנוּן מַלְיִי דְאָרְיִיתָא. זֶה אַחֲרֵיהוּ מַאֲן דְאַתְעַסֵּק בָהוּ וַיַּדַע לְמִיהָךְ (בֵיתָה) בָאָרֶח קְשׁוֹט. וְהַבִּית בְהַבְנֹותוּ. כַד סְלִקָא בְרַעֲוָתָא דְקֹדֶשׁ אֲבִיךָ הַוָא לְמַעַבֵּד יִקְרָא לִיקְרִיהָ, סְלִקָא מְגוּ מְחַשְּׁבָה רַעֲוָתָא לְאַתְפְשָׁטָא, וְאַתְפְשָׁטָת מְאָתָר דְאַיָּהָי מְחַשְּׁבָה סְתִימָא דָלָא אַתִיְידָע.

עד דְאַתְפְשָׁטָת וּשְׁרִיאָה לְבִי גְרוֹן אַתָּר דְאַיָּהוּ נְבִיעָתָדִיר בְּרוֹזָא דְאַיָּהוּ רֹוח חַיִים. וּכְדִין כַד אַתְפְשָׁטָת

ההיא מִחְשָׁבָה וִשְׁרֵיָא בָּאָתָר דָא, אֲקָרֵי הַהִיא מִחְשָׁבָה
אֱלֹהִים חַיִים. דְכַתִּיב, (ירמיה י) הַנָּא אֱלֹהִים חַיִים.
עוֹד בַּעַא לְאַתְּפִשְׁטָא וְלְאַתְּגַלְיָא מַתָּמָן בְּפִקוֹד אֲשֶׁר
וּרוּחָה וּמִי"א בְּלִילָן כְּחַדָּא, וּנְפֻקָּד יַעֲקֹב גָּבָר שְׁלִימָם
וְאֵינוֹ קֹול חַד דְגַפִּיק וְאַשְׁתְּמַע. מַהְכָא מִחְשָׁבָה דְתֹהוֹ
סְתִימָא בְּחַשָּׁאי אַשְׁתְּמַע לְאַתְּגַלְיָא.

עוֹד אַתְּפִשְׁטָת הַהִיא מִחְשָׁבָה לְאַתְּגַלְיָא. וּבְטָשׁ הַהִיא קֹול
וְאֲקִישׁ בְּשִׁפְוֹן, וּכְדִין נְפֻקָּא דְבוּר, דְאֲשֶׁלים כֹּל,
וְגַלִּי כֹּל. אַשְׁתְּמַע דְכָלָא אֵינוֹ הַהִיא מִחְשָׁבָה סְתִימָא
דְתֹהוֹת לְגֹו וּכֹלָא חַד.

כִּיּוֹן דְמַטָּא אַתְּפִשְׁטוֹתָא דָא וְאַתְּעַבֵּיד דְבוּר בְּתִקְיָפָא
דְהַהּוּא קְלָא, כְּדִין וְהַבִּית בְּהַבְּנוֹתָו. בְּאֵשֶׁר נְבָנָה
לֹא כְּתִיב אֶלָּא בְּהַבְּנוֹתָו בְּכָל זִמְנָא וּזְמָנָא. אַבָּן שְׁלָמָה
כִּמְהָה דְאַתְּמָר. וּכְתִיב, (שיר השירים ג) בְּעַטְרָה שְׁעַטְרָה לוֹ אַמוֹ.
מִסְעָ דְנְפֻקָּא מַלְגֹּו וִשְׁרֵיָא וְגַטְילָל לְבָר, נְפֻקָּא מַלְעִילָא
וִשְׁרֵיָא וְגַטְילָל לְתַתָּא. וּמִקְבּוֹת וְהַגְּרוֹן כָּל כְּלֵי
בְּרֹזֶל. אַלְיָין שָׁאָר דְרָגֵין תַּתְאֵין דְכָלָהו תַּלְיָין בֵּיה וְלֹא
אַשְׁתְּמַעַו וְלֹא אַתְּקַבְּלוֹן לְגֹו כִּד אֵיה סְלִקָּא לְאַתְּאַחֲדָא
לְעִילָּא וְלִינְקָא מַתָּמָן. וְדָא הַנָּא בְּהַבְּנוֹתָו. וּכְדִין כִּד אֵיה
יַנְקָא, כְּלָהו קִיְּמִי בְּחַדְוֹתָא וְיַנְקָין וְאַתְּמַלְיָין בְּרָכָא.
וּכְדִין קִיְּמָין עַלְמִין כְּלָהו בְּרֹזָא חָדָא בִּיחִזְקָא חַד, וְלֹא

תוֹי בָּהוּ בְּכַלְהוּ עַלְמִין פִּירְוִדָּא. לְבַתֵּר דְּגַטְלִי חֻלְקָהוֹן כֹּל
חד וֶחָד כְּלָהוּ מַתְפְשָׁטוּן וּמַתְפְרִישׁוּן לְסִטְרִיהוּ לְמַה
דְּאַתְמָבָן.

תֵּא חָזֵי, וַיְהִי כֹּל הָאָרֶץ שָׁפָה אַחַת וְגוּ' (דף ע"ב) לְבַתֵּר
מַה כִּתְבֵּב וַיְהִי בְּגַסְעָם מִקְדָּם. מִהְהוּא קָדְמָה
דְּעַלְמָא. וַיַּמְצָאוּ בְּקָעָה בָּאָרֶץ שְׁגַעַר. דְּהָא מִתְמָן
מַתְפְרִישׁוּן לְכָל אָנוֹן סְטְרִיאָן, וְאֵיתָו רִישׁ מֶלֶכָו לְאַתְבְּדָרָא.
וְאֵי תִּמְאָה אָבִתְבִּיב (בראשית ב) וְגַהָר יוֹצָא מַעֲדָן לְהַשְׁקוֹת
אֶת הַגָּן וּמִשְׁם יִפְרֹד. וְדָאֵי הַכִּי הָיוּ דְּכִינּוֹן דְּגַטְלִי
מִתְמָן תּוֹי פִּירְוִדָּא, וְכֵד אָנוֹן בְּגַנִּישָׁין תִּמְןָן לִינְקָה לְאֵי
תוֹי פִּירְוִדָּא. וְכֵד נְטָלִין תּוֹי פִּירְוִדָּא, דְּכִתְבֵּב וַיְהִי בְּגַסְעָם
מִקְדָּם וַיַּמְצָאוּ בְּקָעָה כִּמְהָ דְּאַתְמָר.

וַיְהִי כֹּל הָאָרֶץ שָׁפָה אַחַת וְדָבָרִים אַחֲדִים דְּהָא כִּדְין
עַלְמָא בִּיסְוָדָא וְעַקְרָא וְשַׁרְשָׁא חָדָא וּמִהִימָנָותָא
חָדָא בֵּיהֶ בְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הָנוּ. מַה כִּתְבֵּב וַיְהִי בְּגַסְעָם
מִקְדָּם מִקְדָּמָה עַקְרָא דְּעַלְמָא מִהִימָנָותָא דְּכָלָא.
וַיַּמְצָאוּ בְּקָעָה. מִצְיָאָה אַשְׁכָּחוּ וְגַפְכוּ בְּהָ מִתְחֹות
מִהִימָנָותָא עַלְאָה (וַיַּמְצָאוּ).

תֵּא חָזֵי, גַּמְרוֹד מַה כִּתְבֵּב בֵּיהֶ וְתֵהַ רִאשִׁית מִמְלְכָתוֹ
בְּבָבָל. דְּהָא מִתְמָן נְטָל לְאַתְאַתְּדָא בְּרָשָׂו אַחֲרָא.
וְהַכָּא וַיַּמְצָאוּ בְּקָעָה בָּאָרֶץ שְׁגַעַר מִתְמָן נְטָלוּ בְּלִבְיָהוּ
לְאַפְקָא מִרְשָׁוֹתָא עַלְאָה לְרָשָׂו אַחֲרָא:

סתרי תורה

(דף ע"ד ע"ב):

קומטורא דהראמנא ממלין
בלשון הקדש דמלacci השרת
אשתחווין ביה ולא הו
ممלאין בלישן אחרא. בגין
כך כתיב ועתה לא יבצרא מלה
וגו'. דאלמי משתען בלישן
אחרא דמלacci עלאי לא הו
אשתחווין ביה, גרע חשיבו
данון חשבון למעבד. בגין
דועבדא דשדין לאו איהו
אלא ברגעה חדא להזו בני
אנשא ולא יתר.

ודברים אחדים. דהו ידען
דרגין עלאין כל חד וחד על
בוריה ולא אתחלף להז
דרגא ובגין כך כתיב ודברים
אחדים. ובגין כך אתייעטו
בעיטה בישא עיטה דחכמתא
דכתיב הבה נבנה לנו עיר
ומונדל. כלל ברוז דחכמתא
הוא, ובעו לאתקפה באירוע
סטרה אחרא ולמפלח פולחנא
דייליה. בגין דהו ידען דהא
כל דיבינו בישן מתפנו נחתין
לעלמין. ובעין לדחוויי דרגא
דקדשה.

ויאמרו הבה נבנה לנו עיר
ומונדל וראשו
בשמות ונעשה לנו שם. רבי
חייא פתח (ישעה נז) והרשעים
כימ גירוש וגוי. וכי אית ים
גירוש. אין, כד ימא נפקא
מתוקניה ואזיל (בלא הבלא)
בלא חבלא, כדין גירוש
ואתරך מאטירה, פמאן
דרוי חمرا ולא יתיב על
ביריה וסלקה ונחתא. Mai
טעמא בגין כי השקט לא
יוכל, ויגרשו מימי רפס
וטיט. דמפיקו מימי כל
ההוא טיבא דימה וכל
טונפה לשפוחתיה.

כגונא דא אנון רשיים
דנפקא מארכא
דתקנא ואולי כרווי חمرا
בלא תקינה, דנפקי מאורה
מיישר לאורה עקים. Mai
טעמא, בגין כי השקט לא

עַיִיר וּמְגָדֵל, דָא חַכְמַתָא
עַלְאה. (ד"א דהא) הוּוּ יָדַעַי
דְשָׁמָא קֹדִישָׁא לֹא אֶתְתַּקְרֵפַ
בָּאֲרָעָא, אֶלָא בָּעֵיר וּמְגָדֵל.
עַיִיר דְכִתְיבַ, (שםוֹאַל בְ ה) (מ"א
ח) עַיר דָוד הִיא צִיּוֹן וְגוֹרָ.

מְגָדֵל דְכִתְיבַ (שיר השירים ד)
פָמְגָדֵל דָוד צִיּוֹרָה. וּבָחַכְמַתָא
עַבְדוּ לְמַהְיוֹ שָׁלְטָנוֹ דְסְטָרָא
אַחֲרָא בָּאֲרָעָא דְדַחִיאָה (ד"א
לְדַחִיאָה) אֲדוֹן כָל הָאָרֶץ
מְאַתְרִיהָ. וּלְמַהְיוֹ דִיְרָא
לְסְטָרָא אַחֲרָא בָּאֲרָעָא.

וּנְעַשָּׂה לְנוּ שֶׁם. כַמָּה דְאַחֲרִיאָ
(ד"א דְאַחֲרָא) אֵיתָו שֶׁם
לְעַילָא, נְתַקְרֵפַ לָה בֵיןָנוֹ
לְמַהְיוֹ שֶׁם בָּאֲרָעָא. פָנָ נְפֹזֵץ.
יָדַיעַה הוּוּ יָדַעַן דִתְבָדְרוֹן
מַעַל אֲפֵי אֲרָעָא. וּבְגִין כֵךְ הוּוּ
מַתִּיחָדֵין לְמַעַבֵּד עַבְיַדְתָא דָ
בָּחַכְמָה.

סְטָרָא אַחֲרָא אֵיתָו דְכָר
וּנְיקַבָּא תַּוקְפָא דְזֹוּהָמָא דְדִינָא
קְשִׁיאָ. כַמָּה דְאַדְם חַב (ביה)
בָהוּ וּאֶתְקְפֵי בָגִינְיהָ עַל
עַלְמָא. אַוְפַ הַכִּי אֲפֹן עַבְדִין
דְאֶתְתַּקְרֵפַ יִתְיר. דְכִתְיבַ אֲשֶׁר
בָנָנוּ בְנֵי הָאָדָם. בָנָוי הָאָדָם
קְדֻמָה דְאִיתִי וְאַשְׁלִיטַ

יּוֹכֵל. דָהָא עֲקִימָו דְאַרְחִיְיהוּ
גְרִים לְזֹן לְמַהְהָ בֶלֶא תְקִבָּנָא
וּבֶלֶא שְׁכִיכָו. וְלֹא עוֹד אֶלָא
דְכָל רָגְזָא דִידָהו בְשַׁעַתָא
דְאַמְרִי מֶלֶה מְפֻומִיְהוּ הַהְוָא
מֶלֶה רֶפֶשׁ וּטִיטַ בְלָהו מְפַקִי
טְפּוֹפָא וְגַעֲולָא מְפֻומִיְהוּ
לִבְרַעַד דְמִסְתָּאַבִי (דף עעה ע"א)
וּמְסָאַבִי לְזֹן.

תָא חֹזֵי, וַיֹּאמְרוּ הַבָּה נְבָנָה
לְבָנוֹ עִיר וּמְגָדֵל וּרְאַשׁוֹ
בְשָׁמִים. לִיתְ הַבָּה אֶלָא
הַזְּמָנָה בְעַלְמָא. נְבָנָה לְנוּ
עִיר וּמְגָדֵל וּרְאַשׁו בְשָׁמִים.
כְלָהוּ בְעִיטָא בִישָא אַתָו
לְסְרָבָא בִיה בְקֹודְשָא בְרִיךְ
(אייה) הַנוּא. בְשְׁטוֹתָתָא אַתָו
בְטַפְשָׁו דְלַבָא.

אָמַר רַבִי אָבָא שְׁטוֹתָא
נְסִיבוּ בְלֵבִיְיהָן. אָבָל
בָחַכְמָה דְרִשְׁיָעוֹ אַתָו בְגִין
לְנַפְקָא מִרְשָׁו עַלְאהָ לְרִשְׁוֹ

סְטֶרֶא אַחֲרָא עַל עַלְמָא סְטֶרֶא בִּישָׁא. כִּמֵּה דְּסְטֶרֶא דְּקָדוֹשָׁה לֹא שְׁלַטְנִיה בְּהָאי עַלְמָא אֶלָּא בְּעִיר וּמְגַדֵּל. אוֹפֵף הַכִּי חַשְׁבִּי אָנוֹן לְמַבְנֵי עִיר וּמְגַדֵּל לְמַשְׁלַט הָאי סְטֶר בִּישָׁא בְּעַלְמָא:

וַיַּרְדֵּ יְיָ לְרֹאֹת. (דף עה ע"א) נַחַת הָאי שְׁמָא דְּקָדוֹשָׁא לְמַחְזֵי (על) עַוְבְּדֵיהוּן דְּבָנֵינוּנָא דְּבָנָה. וְאָנוֹן הַוּ מַמְלָלוּן בְּלִשׁוֹן קָדְשׁ לְגַבֵּי כָּל אָנוֹן דְּרָגֵין קָדְשֵׁין וְהַוּ מַצְלִיחִין. כִּיּוֹן דְּנַחַת קָדְשָׁה אַתְּבָלְבָלוּ כָּל אָנוֹן דְּרָגֵין. עַלְאֵין נַחַתוּ וְתַתְּאֵין סְלִיקָה. וְלֹא הַוּ קִיְמִין בָּאָרֶח מִישָׁר כִּמֵּה דְּהָוּ. וְלֹבֶתֶר בְּלִבְלִיל לִישְׁנָהוּן בָּעָ לִישְׁן וְאַתְּבָדֵרוּ לְכָל סְטֶרֶי עַלְמָא.

חַד מִמְּנָא הָוּא בְּרַקְיעָא וּבֵיה קִיְמִין כָּל (ד"א ל"ג אָנוֹן) מַפְתְּחָן דְּעַוְבְּדֵי עַלְמָא. וְאֵיזָה קִיְמָא זָמִין בְּשֻׁעַתִּי וּרְגַעִי דִּיּוֹמָא. וְאָנוֹן הַוּ יַדְעֵין בְּרֹזָא דְּחַכְמָתָא גַּנְזָא דְּהָאי מִמְּנָא. וְהַוּ פַּתְחִי וּסְגָרִי וּמַצְלִיחִי בְּעַוְבְּדֵיהוּן בְּמִימְרָא דְּפּוֹמְהָוּן. כִּיּוֹן (דְּאַסְטְּבָלָא) דְּאַתְּבָלְבָל מִימְרָא דְּלָהּוּן, כָּל אַתְּמַנְעָן:

אַחֲרָא וְלֹא חַלְפָא יַקְרִיה לַקְרָא נַוְכְּרָא. וּבְכָלְא אִית רֹזָא דְּחַכְמָתָא עַלְאָה.

הַבָּה נַבְנָה לְנוּ עִיר וּמְגַדֵּל. תָּא חֹזֵי, כְּדֹ מַטוּ לְהָאי בְּקָעה דְּאֵיָהוּ רַשְׁוֹ נַוְכְּרָא וְאַתְּגָלִי לְהָוּ אַתְּרָ דְּשְׁלַטְנוֹתָא דָא תְּקִיעַ בְּגֹו גּוֹנִי יִמְאָה. אָמְרוּ הָא אַתְּרָ לְמִיתָּב וְלֹא תְּקַפָּא לְבָא לְאַתְּהָנָה בְּיה תְּתָאֵי. מִיד הַבָּה נַבְנָה לְנוּ עִיר. נַתְּקִין בְּאַתְּרָ דָא עִיר וּמְגַדֵּל.

וּבְעַשָּׂה לְנוּ שֵׁם. אַתְּרָ דָא (יַחַיְבָ לֹן) יְהָא לֹן לְדַחְלָא וְלֹא אַחֲרָא, וּנַבְנָה לְאַתְּרָ דָא עִיר וּמְגַדֵּל. לְמַה לֹּן לְסְלָקָא לְעִילָּא דָלָא נִיכּוֹל לְאַתְּהָנָה מִבָּה. הָא הַכָּא אַתְּרָ מַתְּקָנָא. וּבְעַשָּׂה לְנוּ שֵׁם דַּחְלָא לְמַפְלָח תִּמְןָ. פָּנָן נִפְזֵץ לְדָרְגֵין אַחֲרָנִין וּנְתַבְּדֵר לְסְטֶרֶי עַלְמָא:

מפנייה. ואתר מתקן אשפה
בזהו בקעה. סטרא דסטראין:
ונימצאו בקעה. אתר מתקן
להאי (ד"א ל"ג ההוא) סטרא
בישא דבעו אונן לאתקפה
ואתמנעו. תקפה (דיליה)
דהוא סטרא הוה פלייא
לאתפרעא בהיא בקעה עד
דנטלא פמן חילין ומשירין
כגונא דאנון דבנוי קרתא
ומגדל ואתייהיבו (בלא) קלחו
בידהא. ואתקטלו פמן אונן
דלא בעו למיפק בקיעז
הימיין. אטבהלו ונפלו בקז
הימיין. בהוא אתר
דאחלש תקפה בקדמיתא
בהאי בקעה. ועל דא כתיב,
(יחוקאל לו) והיא מלא עצמות.
ואתתקפת בהוא צולמא
דאקים נבוכדנצר. ואתר
תקפה לבר באונן גרמין
ובזהוא צולמא. דאנון קדמאי
קיימו וקמו על רגליהו.
וההוא צולמא אתר. וכדין
ידעו כל עמיין דעלמא דלית
אלוה בר קודשא בריך הוא
בלחודו. ותו דאתקדש שםיה
על ידא דתנניה מישאל
ועוריה וכלה בחד יומא. ועל
דא כתיב, (ישעה ט) והקדישו
את קדוש יעקב וגור, (עד אין

וירד יי' לראות את העיר
ואת המגדל דא הוא
חד מאנון עשר זמגין
דנחתא שכינתא לארעא.
וכי מה הוא לראות ולא הו
ידע מקדמת דנא. אלא
לראות לאשכחא בדינה
במא דאת אמר, (שמות ה) ירא
יי' עליכם וישפט. את העיר
ואת המגדל. הכא אית
לאסתכלא. דהא לא כתיב
לראות את בני האדם. אלא
לראות את העיר ואת
המגדל. אמא. אלא
בשעתא דاشכח קודשא
בריך הוא בדינה,
בקדמיתא ישכח בדרגא
دلעילא, ובתר בדרגא
דלחתא. בקדמיתא בעלאי
ולבתר בתתאי. ובгин דהאי
מלה מטה לעילא,
אשכחותא דלceilא הויה ביה
בקדמיתא דכתיב לראות
את העיר ואת המגדל.

אשר בנו בני האדם. מי בני האדם בנוadam קדמאתה דمرד במריה וגרם מותא לעלמא. אשר בנו בני adam בניינא ודאי אמרו (גראמו) יבעו למבני לעילא.

רבי שמעון פתח (אמר) (יחזקאל מו) כה אמר יי אלhim שער (דף עה ע"ב) החצר הפנימית הפונה קדים יהיה סגור ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח. האי קרא אית לאסכללא ביה. ואיהו רוז כמה דאתמר. יהיה סגור ששת ימי המעשה. אמר (וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח וגגו. אמר יהיה סגור כל אונן יומין דששת ימי המעשה).

אלא אילין ימי חול. יתרעא דא יהיה סגור שלא לאשתמשא חול בקדשא. וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח. דהא כדיין שמונשא (קדשא בריך הוא) כדיין באקדשא. וכדיין אתגהייר סיהרא לאתחברא בשמשא.

תא חזוי, יתרעא דא לא אתפתח באונן שתא יומי בחול. בגין דהא באונן יומי בחול עלמא תחתה אתון ושלטיין כל אונן שת יומין בחול על עלמא בר הארץ דישראל.

ואונן שלטי לא שלטי בארץ קדישא בגין דהשער הנה איהו סגור. אבל ביום השבת וביום החדש

כֹּלְהוּ מִתְעַבֵּרְנוּ וְלֹא שָׁלְטִין בְּגַיִן דַּהֲשַׁעַר הַזֶּה אִיהוּ פָּתֻוחַ
וְעַלְמָא אִיהוּ בְּחִדּוּה וְאַתְּזַן מִתְמַן וְלֹא אַתְּיִהְיבּ עַלְמָא
לִרְשֹׁו אַחֲרָא.

וְאֵי תִּימָא דְּכָל אָפָן שִׁית יוֹמִין אָפָן שָׁלְטִין בְּלִחוּדִיְיָה.
תָּא חִזִּי, הַפּוֹנָה קָדִים. עַד לֹא יִקְוְמוּן לְשָׁלְטָה
אִיהוּ אַסְטָבֵל תִּדְיר בְּעַלְמָא. אָבֵל לֹא אַתְּפַתֵּח לְאַתְּזַן
עַלְמָא מִקוֹדֵשָׁא בָּר בְּיוֹמָא דְשִׁבְתָּא וּבְיוֹמָא דְחִדְשָׁא.
וְכֹלְהוּ יוֹמִין כֹּלְהוּ אַתְּדַבְּקָן בְּיוֹמָא דְשִׁבְתָּא וְאַתְּזַן מִתְמַן.
דָּהָא (ד"א ל"ג בְּדִין) בְּיוֹמָא דְשִׁבְתָּא כֹּלְהוּ תְּרֵעַין פְּתִיחָן
וּבְנִיחָא אַשְׁתְּכָח לְכָלָא לְעַלְאי וְתָתָאי. תָּא חִזִּי, וַיַּרְדֵּי
לִרְאוֹת. נַחַת מִקוֹדֵשָׁא לְחֹול (וַיַּרְדֵּי פְּרִישָׁא) לְאַשְׁגַּחַא בְּמַה
דְּבָנוּ וּקְיִימָו קִיּוֹמָא לְאַתְּעָרָא עַל עַלְמָא לְדַחְלָא לוֹן.

רַבִּי יִצְחָק הָוָה יִתְבּוֹ קִמְיה דָרְבִי שְׁמַעוֹן. אָמֵר לֵיהּ מָה
חִמּוּ אַלְיִין דְעַבְדוּ שְׁטוֹתָא דָא לְמַרְדָא בֵיהּ בְּקוֹדֵשָׁא
בְּרִיךְ הָוָא וּכֹלְהוּ בְּעִיטָא חֲדָא אַתְּקִימָו בְּדָא. אָמֵר לֵיהּ
הָא אַתְּמַר דְכַתִּיב וַיְהִי בְּנֵסֶעֶם מִקְדָּם אַתְּגַטְילָו מַעַילָא
לְתָתָא. אַתְּגַטְילָו מַאֲרָעָא דִיּוֹרָאָל וְנַחַתוּ לְבָבָל. אָמְרוּ
הָא הַכָּא אַתְּר לְמַדְבָּק.

וּנְعַשָּׂה לְנוּ שֵׁם וְגֹוי וַיַּתְדַבֵּק סִיוּעָא דְלַתְתָּא בְּאַתְּר דָא.
בְּגַיִן דְכֶד דִינָא אַתְּי לְאַשְׁרָה בְּעַלְמָא, הָא
אַתְּר דָא לְקַבְּלִיה. וּמְהַכָּא אַתְּהַבִּי עַלְמָא וַיַּתְּזַן. דָהָא

לעילא דחיקו איה לאותנו עלמא מגיה. ולא עוד אלא בגין נסוק לרקייעא ונגעה ביה קרבא דלא ייחות (ביה) טופנא בעילמא כדבקדמיתא:

ויאמר כי הנה עם אחד ושפה אחת לבם. בגין דכלחו פחדא, בייחודה דכלhone יעבדין ויאלחון בעובדייהו. יתברון דרגין כל חד לסתירה. ובגין כה יתברון כל הגי דلتתא. מה כתיב ויפוץ כי אתם שם. ואוי תימה ליישנון אמראי אטבלבל (אתברר ובלבל לון קודשא בריך הו). אלא בגין דכלhone ממלאין בלשון הקודש. ההוא ליישנא קא עביד לון סיועא. בגין דבעובדא ובמלולא דפומא תלין מלין אלין לאדפקא כינה דלבא. ובדא עבידי סיועא להhoa אתר דבעי לאקמא.

ועל דא אטבלבל ליישנון דלא יכilo לאותקפא רועיתהון בלשון הקודש. כיון דאותחלף ליישנון לא אצלו בעובדא (בט א בס"ה) בגין דחילא דלעילא לא ידע ולא אשתחמודעי בר בלשון הקודש. וכד אטבלבל ליישנא דלהונן אתחלש חיליהון ואתבר תוקפא דלהונן.

טא חוו, דהא מלה (הא) דאמרاي שתאי בלשון הקודש, כלחו חילוי שמייא ידע ביה ואותקפי ביה. ולישן אחרא לא ידען ולא אשתחמודען ביה. ועל דא אלין כיון דאותבלבל ליישנא דלהונן, מיד ויחדרו לבנות העיר. דהא

אתבר חיליהו ולא יכולו לمعد מדי ברעوتה דלהון.
 (דניאל ב) להוי שמייה (די אללה) (דקודשא בריך הויא) מבורך מן עלמא
 ועד עלמא, די חכמתא וגבורתה די לההייה. דהא
 בגין (הא) האנחת קודשא בריך הויא רוי החכמתא
 לעלמא, אתקללו ביה בני נשא ובעו לאתגרא ביה.
 יהב חכמתא עלאה לאדם הראשון, ובההיא חכמה (ד"ש
 ט"א) דאתגלי לייה ידע דרגין, ואתדקק ביצור הארץ,
 עד דאסתלקו מגיה מבועי החכמתא. וליתר תפ קמי
 מאיריה, ואתגליין לייה מגיהו ולא כקדמיתא. ליתר
 בההוא ספרא דיליה ידע חכמאן. וליתר אותו בני נשא
 וארגיזו קמייה.

יהב חכמתא לנח ופלח בה לקודשא בריך הויא, ליתר
 מה כתיב ויישט מן הין וישראל ויתגלו כמה
 דאיתמר. יהב חכמתא לאברהם ופלח בה לקודשא בריך
 הויא. ליתר נפק מגיה ישמעאל דארגיון קמי קודשא
 בריך הויא. וכן יצחק נפק מגיה עשו. יעקב נסב תריין
 אחתן.

יהב חכמתא למשה מה כתיב ביה (במדבר יט) בכל בית
 נאמן הויא. ולא היה ממש שמש מהימן בכלחו
 דרגין ולא סטה לבייה בתיאובתא חד מגיהו. אלא
 קאים ומהימנותא עלאה כדקה יאות.

יְהִבָּ חֲכַמָּתָא עַלְאָה לְשֶׁלֶמָה מַלְפָא. לְבַתֵּר מַה כִּתְבָּ בַּיִת
(משל' א) **מַשְׁלִי שֶׁלֶמָה** (משל' ל) **הַמִּשָּׁא גַּם הַגָּבָר**
לְאִתְיָא לְאִתְיָא וְאָכָל. אָמָר שֶׁלֶמָה אָתִי אֶל וְחַכְמַתָּא
דִּילִיה הוּא. וְאָכָל וְאִיכּוֹל לְמַעַבְדָּ רַעֲוַתִּי. לְבַתֵּר (מלכים א
ח) **וַיֹּקְםָ יְיָ שָׁטָן לְשֶׁלֶמָה וְגוּ.**

תָּא חָזֵי, בְּגִין זְעִירֹ דְּחַכְמַתָּא דְּאַשְׁפָחוֹ אֵלֵין מִהְהָוָא
חַכְמָה דִּקְדֻמָּאִי, אַתְגָּרוֹ בֵּיהַ בְּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
וּבָנוֹ מַגְדָּל וּעַבְדוֹ כָּל מַה דַּעֲבָדוֹ. עַד דָּאַתְבָּדְרוֹ מַאֲנֵפִי
אַרְעָא וְלֹא אַשְׁתָּאֵר בְּהָיוֹ חַכְמָה לְמַעַבָּד מִידִי. אָבָל
לְזָמָנָא דָאַתִּי קְוִדֵּשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִתְעַרְךְ חַכְמַתָּא בְּעַלְמָא
וַיִּפְלַחְוּן לִיהְיָה בְּהָדָא הוּא דְכַתִּיב, (יחזקאל לו) וְאַתְ רֹוחֵי אַתְנָ
בְּקָרְבָּם וְעַשְׂתִּיתִי. לֹא כְּקָדְמָאִי דְּחַבְילָוּ בֵּיהַ עַלְמָא. אֶלָּא
וְעַשְׂתִּיתִי אֵת אָשָׁר בְּחַקִּי תְּלִכּוֹ וְאַתְ מִשְׁפְּטִי תְּשִׁמְרוֹ
וְעַשְׂתִּתָּם.

רַבִּי יוֹסֵי וְרַבִּי חִיאָה הוּא אֶזְלִי בָּאַרְחָא. אָמָר לִיהְיָה רַבִּי
יְוֹסֵי לְרַבִּי חִיאָה נִפְתָּח בָּאָוֹרִיִּתָּא וְגִימָא מַלָּה. פִּתְחָה
רַבִּי יוֹסֵי וְאָמָר (דברים בג) כִּי יְיָ אֱלֹהִיךְ מַתְהַלֵּךְ בְּקָרְבָּן
לְהַצִּילָךְ וְלַתֵּת אִבְּיךָ לְפָנָיךְ וְהִיה מַחְגִּיךְ קָדוֹשׁ וְלֹא
יַרְאָה בְּךָ עֲרוֹתָךְ וְשַׁב מַאֲחָרִיךְ. כִּי יְיָ אֱלֹהִיךְ מַתְהַלֵּךְ,
מַתְהַלֵּךְ מִבְּעֵי לִיהְיָה. אֶלָּא כְּמָא דָאַתִּי אָמָר (בראשית ג) מַתְהַלֵּךְ
בָּגָן לְרוֹוחֵי הַיּוֹם. וְדֹא הוּא אַילְגָּנָא דְאָכָל מְגִיה אָדָם
הָרָאשָׁוֹן. מַתְהַלֵּךְ נַיְקָבָא מַתְהַלֵּךְ דָכָר.

וְדֹא הוּא אָזִיל קְמִיָּהוּ דִּישְׁרָאֵל כִּדְהוּ אָזִיל בְּמִדְבָּר
 דְּכַתִּיב (שמות יג) וַיְיִהְיֶה הַוְּלֹךְ לְפָנֵיהם יוֹמָם וָגוֹן. הוּא
 אָזִיל קְמִיָּה דָּבָר נְשָׁבֵד אָזִיל בְּאֶרְחָא. דְּכַתִּיב, (תהלים ט)
 צָדָק לְפָנָיו יַהֲלֹךְ וַיִּשְׁמַע לְדָרְךָ פָּעָמִיו. וְדֹא הוּא אָזִיל
 קְמִיָּה דָּבָר נְשָׁבֵד שְׁעִטָּה דָאִיהוּ זָבִי. וְלֹמַה. לְהַצִּילָךְ וְלֹתָת
 אָוִיבָךְ לְפָנֶיךָ. לְאַשְׁתָּזְבָּא בָּרְנָשְׁבָּא בְּאֶרְחָא וְלֹא יִשְׁלוֹט

בַּיה אַחֲרָא.

וּבָגִין כֵּד לְבָעֵי לִיהְיָה לְבָרְנָשְׁבָּא לְאַסְתְּמָרָא מִחוּבוֹי
 וְלְדָפָא הַגְּרָמִיה. מַאי דְּכִיְוּ דֹא. דְּכַתִּיב, (דברים כג)
 וְהִיה מְחֻנִּיךְ קָדוֹשׁ. מַאי קָדוֹשׁ, קָדוֹשִׁים מְבָעֵי לִיהְיָה. אַלְאָ
 מְחֻנִּיךְ קָדוֹשׁ אַלְיאִין שִׁיִּפְיִי גּוֹפָא דְגּוֹפָא אַתְּחָבָר וְאַתְּתָּקָן
 בָּהָנוּ. וּבָגִין כֵּה וְהִיה מְחֻנִּיךְ קָדוֹשׁ. וְלֹא יַרְאָה בָּךְ עֲרוֹתָה
 דָּבָר.

מַאי עֲרוֹת דָּבָר. דֹא מְלַתָּא (עריתא) דְעַרְיוֹן. דֹא הוּא
 מַלְהָה דְקֹודְשָׁא בָּרְכָה הוּא מַאֲיס בָּה יִתְּיר מִפְלָא.
 כִּיּוֹן דָּאָמֵר וְלֹא יַרְאָה בָּךְ עֲרוֹת, אַמְּמָאִי דָּבָר. אַלְאָ הַגִּי
 חַיִּיבִי עַלְמָא דְגַעַלִּי וּמַסְאָבִי גְּרָמִיָּה בְּמַהְהָ דְלָהָן
 דְנַפְקִי מְפֻומִיָּהוּ וְהָא אִיהוּ עֲרוֹת דָּבָר.

וְכֵל כֵּה לֹמַה. בָּגִין דָאִיהוּ אָזִיל קָמָה. וְאֵי אַתְּ עַבְדִּ
 בְּדִין, מִיד וּשְׁבָ מַאֲחָרִיךְ, דֹלָא יַזְיל בְּהַדָּךְ וַיִּתְוֹבֵ
 מַאֲחָרִיךְ. וְאֵגֵן הָא אָזְלִינָן קְמִיָּה בְּאֶרְחָא נַתְעַסֵּק בְּמַלְיָ

דָּאָרִיִּתָּא. דָּהָא אָוּרִיִּתָּא אֲתַעַטְרָא עַל רִישֵׁיהָ דָבָר נְשָׁוֹן
וְשִׁכְבַּתָּא לֹא אָעֵדְיָא תְּמִיגְפִּיהָ.

פָּתָח רַבִּי חִיא וַיֹּאמֶר וַיֹּאמֶר ה' הַנּוּ עַם אֶחָד וְשָׁפָה אֶחָת
לְכָלָם וְגּוֹן תָּא חֻווִּי, מַה כְּתִיב וַיְהִי בְּנָסָעָם מִקְדָּם.
מַאֲיִ מִקְדָּם. מִקְדָּמוּנוּ שֶׁל עַוְלָם. וַיַּמְצָאוּ. וַיַּרְאָו מִבְּعִי
לִיהְיָה מַאֲיִ וַיַּמְצָאוּ. אֶלָּא מִצְיאָה אֲשֶׁר חָבָר תִּמְנָן מִרְזִי
דְּחַכְמָתָא מִקְדָּמָא' דְּאַתְגָּעֵר תִּמְנָן מִן בְּנֵי טָוְפְּנָא, וְבָהּ
אָשְׁתָּדְלוּ לְמַעַבְדָּה בְּהַהְיָה עֲבִידָתָא דְּעַבְדוּ לְסָרְבָּא בְּיַהְיָה
בְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא, וְהַוָּא אָמְרִי בְּפּוֹמָא וְעַבְדִּי (דף ט' ע"ב)
עֲבִידָתָא.

חִמֵּי מַה כְּתִיב הַנּוּ עַם אֶחָד וְשָׁפָה אֶחָת לְכָלָם. בְּגִין
דְּאָבוֹן בְּלָבָא חַד וַרְעֹוֹתָא חַד וּמִמְלָלִי בְּלִשׁוֹן
הַקָּדָשׁ. וַעֲתָה לֹא יִבְצַר מֵהֶם כָּל אֲשֶׁר יִזְמֹן לְעַשּׂוֹת. וְלִית
מִאֵן דִּימְנָע עַוְבָּדָא דְּלָהּוֹן. אָבֵל מַאֲיִ אַעֲבִיד, אָבֵל בְּלָלָן לְזֹן
דְּרָגִין דְּלָעִילָּא, וְלִישָׁן דְּלָהּוֹן לְתַתָּא. וּכְדִין אַתְמָנוּ
עַוְבָּדָא דְּלָהּוֹן. וּמָה בְּגִין דְּהָוּ בְּרֹעֲוֹתָא וּלְבָא חַד וּמִמְלָלִי
בְּלִשׁוֹן הַקָּדָשׁ כְּתִיב לֹא יִבְצַר מֵהֶם כָּל אֲשֶׁר יִזְמֹן
לְעַשּׂוֹת, וְדִינָא דְּלָעִילָּא לֹא יִכְלַל לְשִׁלְטָתָה בָּהּ. אָנוּ אוֹ
חַבְרִיָּא דְמִתְעַסְּקִין בָּאָרִיִּתָּא, וְאָנוּ בְּלָבָא חַד וַרְעֹוֹתָא
חַד, עַל אֶחָת בְּמַה וּבְמַה.

אָמֶר רַבִּי יוֹסֵי מִבְּאָנוּ לְאָבוֹן מַאֲרִי דְמִחְלֹוקָת לִית לְזֹן

קַיּוֹמָא. דָהָא כָל זָמָנָא (דאלין) דְבָנִי עַלְמָא אֲלֵין עִם אֲלֵין בְּרוּוֹתָא חֶדָא וְלֶבָא חֶדָא, אֲפָעָל גַב דְמַרְדִּי בֵיהַ בְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הָוָא, לֹא שְׁלֵטָא בְהָוָה דִינָא דְלֻעִילָא. כִּיּוֹן דָא תְּפִלְגָוּ מִיד וַיַּפְצִין יְיָ אֶתְכֶם מִשְׁם וְגוֹ.

אָמַר רַבִּי חַיִיא אָשְׁתַמְעָד כְלָא בְמַלְהָ דְפּוֹמָא תְלִיָּא. דָהָא כִּיּוֹן דָא תְּבִלְבֵל מִיד וַיַּפְצִין יְיָ אֶתְכֶם מִשְׁם. אֲבָל בְזָמָנָא דָאִי מָה בְתִיב, (עפניהם ג) כִּי אֹז אַהֲפָךְ אֶל עַמִּים שְׁפָה בְּרוּרָה לְקָרָא כְלָם בְשָׁם יְיָ וְלַעֲבֹדוּ שְׁכָם אֶחָד וּכְתִיב, (וכירה ד) וְהִיא יְיָ לְמַלְךְ עַל כָל הָאָרֶץ בַיּוֹם הַהוּא יְהִיא יְיָ אֶחָד וְשָׁמוֹ אֶחָד. בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

פרק ל' ל' ל'

זהר

סתורי-תורה

(דף ע"ז ע"ב)

תָּאָנָא בְתוֹקְפָא דְהַרְמָנוֹ דְמַלְכָא, אֲנַצִּיב חֶד אַילְנָא רְבָא וְתְקִיף גּוֹ נְטִיעָן עַלְעַזְן, נְטִיעָן אַילְנָא דָא, בְתִרְיסֶר תְחֻמִין אַסְתָחָר, בְאַרְבָע סְטוּרִין דְעַלְמָא פְרִישָׁא רְגָלִיהָ. תֵּיק פְרָסִי מְטָלָנוֹי, כֶל רְעוֹתִין דָאנוֹן פְרָסִין בֵיהַ תְלִיּוֹן, כֶד אַתְעָר הָאֵי, כְלָחוֹ

לֵד לֵד מִאָרָצָה וְגוֹ. רַבִּי אָבָא פָתָח וְאָמַר, (ישעה מו) שָׁמָעוֹ אַלְיָ אֲבִירִי לִבְ הרְחֹזְקִים מִצְדָקָה. שָׁמָעוֹ אַלְיָ אֲבִירִי לִבְ, כִּמָה תְקִיפִין לְבִיָּהוּ דְחִיִּיבִיא, דְחִמָאָן שְׁבִילִי וְאֶרְחִי דְאֹרְרִיתָא וְלֹא מִסְתְּכָלֵן בְהָיוָה, וְלֹבִיָּהוּ תְקִיפִין דָלָא מְהֻדרִין

קִיּוֹמָא. דְּהָא כָּל זָמָנָא (דָּאלִין) דְּבָנֵי עַלְמָא אֲלֵין עִם אֲלֵין בְּרוּוֹתָא חֶדָּא וְלֶבָּא חֶדָּא, אֲפָעָל גַּב דְּמָרְדִּי בְּיִהְ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הָוּא, לֹא שְׁלֵטָא בְּהָוּ דִּינָא דְּלֻעִילָא. כִּיּוֹן דָּא תְּפִלְגָּו מִיד וַיַּפְצִין יְיָ אֶתְכֶם מִשְׁם וְגוּ.

אמֶר רַבִּי חַיְּיָ אֲשֶׁר טָמֵעַ דְּכָלָא בְּמַלְהָ דְּפּוֹמָא תְּלִיָּא. דְּהָא כִּיּוֹן דָּא תְּבִלְבִּל מִיד וַיַּפְצִין יְיָ אֶתְכֶם מִשְׁם. אֲבָל בְּזָמָנָא דָּא תִּיְמָה בְּפִתְּיבָה, (עֲפָנָה ג) כִּי אֹז אַהֲפָךְ אֶל עַמִּים שְׁפָה בְּרוּרָה לְקָרְאָ כְּלָם בְּשָׁם יְיָ וְלַעֲבֹדוּ שְׁכָם אֶחָד וּכְתִיבָה, (אַבְרָהָם ד) וְהִיא יְיָ לְמַלְךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיא יְיָ אֶחָד וְשָׁמוֹ אֶחָד. בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

פרק ה' ל' ל'

זהר

סתורי תורה

(דף ע"ז ע"ב)

תָּאָנָא בְּתוּקְפָא דְּהַרְמָנוֹ דְּמַלְכָא, אֲנַצִּיב חֶד אַיְלָנָא, רְבָא וְתְקִיף גּוּ נְטִיעָן עַלְעַזְן, נְטִיעָן אַיְלָנָא דָא, בְּתִרְיסָר תְּחוּמִין אַסְתָּחָר, בְּאֶרְבָּעָה סְטוּרִין דְּעַלְמָא פְּרִישָׁא רְגִלְיָה. תֵּיק פְּרָסִי מְטָלָנוֹי, כֶּל רְעוֹתִין דָאנוֹן פְּרָסִין בְּיִהְ תְּלִיּוֹן, כֶּד אַתְעָר הָאֵי, כְּלָהוּ

לְךָ לְךָ מִאָרֶץ וְגוּ. רַבִּי אֲבָא פָתָח וְאָמֵר, (ישעה מו) שָׁמָעוּ אַלְיָ אֲבִירִי לִבְ הרְחוֹקִים מִצְדָּקָה. שָׁמָעוּ אַלְיָ אֲבִירִי לִבְ, כִּמֵּה תְקִיפִין לְבִיָּהוּ דְּחִיִּיבִּיא, דְּחִמָּאָן שְׁבִילִי וְאֶרְחִי דְּאוּרִיתָא וְלֹא מִסְתְּכָלֵן בְּהָיוּ, וְלֹבִיָּהוּ תְקִיפִין דָלָא מִהְדָּרִין

מתערין בהדייה לית מא דנפיק מרעותיה לבתר, כלוז ברעותא חדא בהדייה, קם מלעילה (ס"א נחית) אתנחת במלוניו לגו ימא. מניה ימא (אングלי) אתמליה. איהו מקורה (כל ד"א לכל) מיין הנבעין. תחותה מתפלגין כל מימי דבראשית, שקיי דגנתא ביה תליז.

כל נשטין דעלמא מפיה פרחין. נשטין אלין עצאלין. בגנטא לנחתה להאי עלמא. נשטיא כד נפקא אתרכא בשבע ברכאו למחיי אבא (ד"א לאג לרוחא ודם) לגופא (ולמהוי) בסליקו (דידיוקנא עלאה חדא הוא רכטיב ויאמר כי אל אברם דא נשטיא עלאה אבא (ד"א לאג לרוחא ודם) לגופא בסליקו) דידיוקנא עלאה.

cad בעיא (נפשא) לנחתה להאי עלמא, אומי לה קוידשא בריך הוא למיטר פקודין אוריתא ולמעבד רעותיה. ומסר לה מהה מפתחן דברכאן.

(ומולדתך דא גופא דאתקרי אילנא דהה דאייהו טריסר שבטין עלאין. ומביית איבק

בתויבתא לגביה מיריהון, ואקרון אבירי לב. הרחוקים מצדקה דמתרחקי מאורייתא.

רב חזקיה אמר דמתרחקי מקודשא בריך הוא ואבון רחיקין מגיה, ובгин כה אקרון אבירי לב. הרחוקים מצדקה דלא בעאן לקרא לגביה קוידשא בריך הוא, בגין כה אבון רחוקים מצדקה, כיון דאנון רחוקים בגין רחוקים בגין רחיקין אבון מצדקה דלית לון שלום. דכתיב, (ישעה מה) אין שלום אמר כי לרשותם. מעם בגין דאנון רחוקים מצדקה.

תא חז, אברהם בעי לקרא לקוידשא בריך הוא ואתקראב. חדא הוא דכתיב, (תהלים מה) אהבת צדק